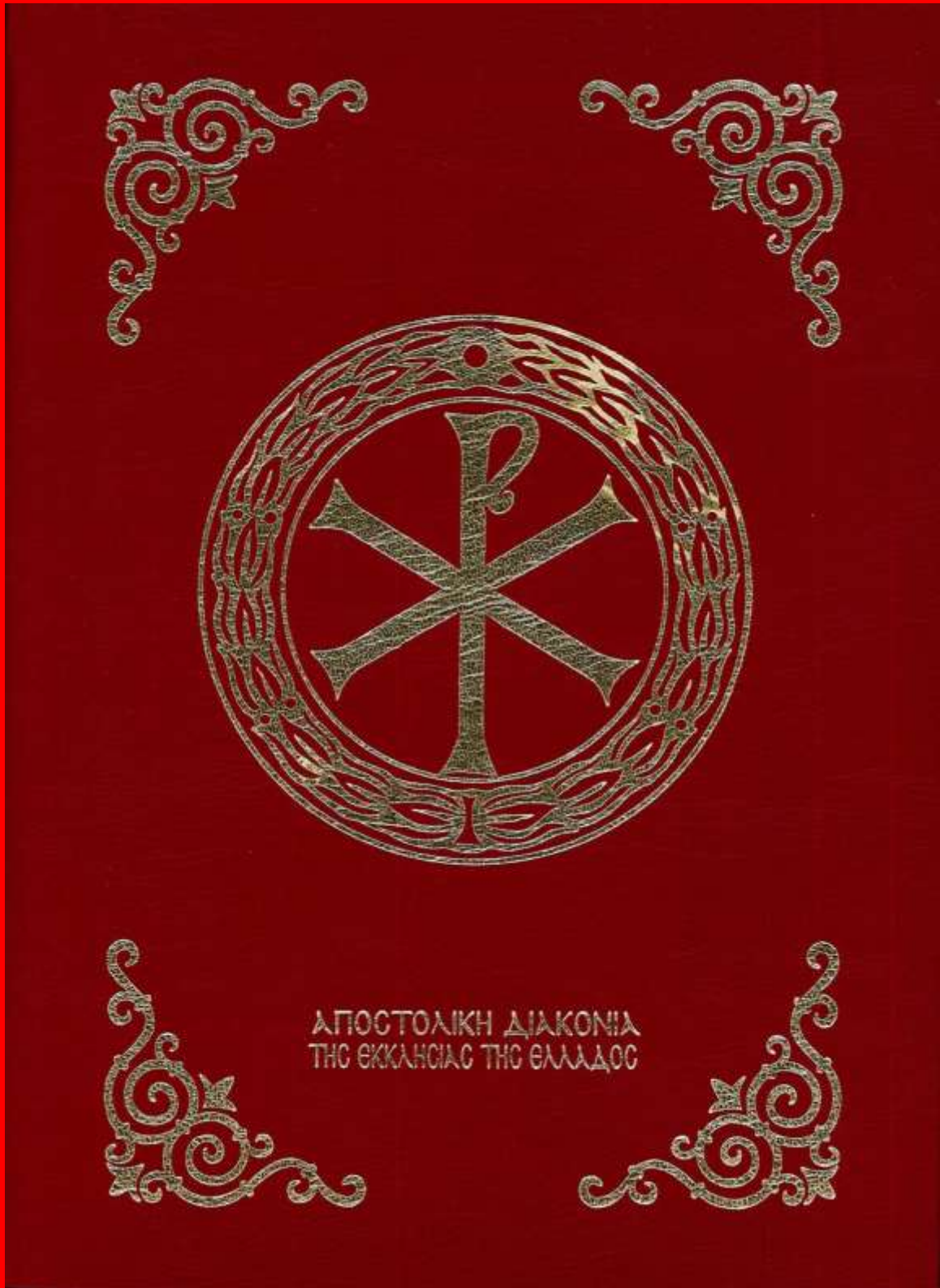

**2 IANUARIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL**

**SLUJBA
SF. CUVIOS
SERAFIM
DE LA SAROV**

ATENA, 1997

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ**

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" ἰσιῶμεν στίχους ς' καὶ
ψάλλομενοστικηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ' . Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν ὀσίων τοῖς ἴχνεσι, ἀκλινῶς ἠκολούθησας,
Σεραφεῖμ μακάριε ἐκ νεότητος, καὶ πολιτείαν
ἰσαγγελον, βιώσας ὡς ἄσαρκος, οὐρανίων δωρεῶν,
σκεῦος ὄφθης ὑπέρτιμον, ἐκκαθάρας σου, τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα τῶν προσύλων· διὰ τοῦτο σου τὴν
μνήμην, τὴν φωταυγῆ ἑορτάζομεν.

Νόμῳ θείῳ πειθόμενος, μοναστῆς ἐνθεώτατος,
Σεραφεῖμ μακάριε ἐρημάτισας, καὶ περωθεὶς θείῳ
ἔρωτι, εἰς ἔρημον ἄβατον, ἠρετίῳ κατοικεῖν, καὶ
συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἀπενέκρωσας, τῆς σαρκὸς τὰς
ὀρέξεις, ζωηφόρου ἐνεργείας ὑποφαίνων, τὰς δωρεὰς
καὶ τὰς χάριτας.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, σωτηρίοις διδάγμασι,
ψυχικὰ νοσήματα ἐθεράπευσας, καὶ τῶν μελλόντων
τὴν ἔκβασιν, προλέγων σαφέσταστα, Σεραφεῖμ

θαυματουργέ, εὐσεβούντων ἐρρυθμιζες, τὰ φρονήματα, καὶ τὴν ἄρκτον ἀμνὸν ὡς χειροήθη, διατρέφων τῇ χειρὶ σου, πᾶσιν αἰδέσιμος πέφηνας.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἀσκητικὴν ἐλόμενος ζωὴν, πάντα τὰ σὰ ἐκ νεότητος, τῷ Σωτῆρι ἀνέθου, Σεραφεῖμ θεόληπτε, καὶ τὸν σταυρὸν σου ἀράμενος, σεαυτὸν ἐσταύρωσας, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα. Ὅθεν τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, πλουσίως ἐδέξω, καὶ τῆς θείας ἐνεργείας, θεοκίνητον ὄργανον ὤφθης· ἔνθεν πανταχοῦ, ἢ σὴ διαβεβόηται ἀρετῇ, καὶ τοῖς προσιοῦσι, σωτηρίας λόγον παρετίθου, καὶ νῦν τοῖς ἀπ' αἰῶνος ὁσίοις συνῶν, καὶ τῆς θείας δόξης ἀπολαύων, πρεύσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός· ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν πρόβατον, τοῖς ὄμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψη Δυνάμεσι, καὶ σῶση, Θεοτόκε, τὸν κόσμον Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἵσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Γ', 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ε', 15-23 ΣΤ', 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ

αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Δ', 7-15)
 Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.
 Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ
 ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις·
 καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ
 γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,
 μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ

δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖτὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ, ἢ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἀπὸ νεότητος Πάτερ, ἀνατεθεὶς τῷ Χριστῷ, τὴν πρὸς αὐτὸν ὁδηγοῦσαν τρίβον, ἀκλινῶς ἐβάδισας· πάντα γὰρ καταλιπὼν, πρὸς ἀσκητικούς ἀπεδύσω ἀγῶνας, καὶ τῶν πάλαι Ὁσίων, μιμητὴς ἐνθεώτατος, ὥφθης ἐν πᾶσι· καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, τῆς μελλούσης δόξης τὴν ἀπόλαυσιν, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἐκφαίνεις· ἦς νῦν κοινωνῶν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, Σεραφεῖμ ἀξιάγαστε, πρεῦσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει καμάτους σου, καὶ ἐγκρατείας τὸ σύντονον, τοῦ νοὸς τὸ ἀρρέμβαστον, καὶ ἡσυχίας τὴν σιωπὴν, ὡς μύρον εὐωδίας προσεδέξατο, ὁ τῶν ὅλων Θεός, Σεραφεῖμ Πάτερ Ὅσιε· ὅθεν θείων χαρίτων, θησαυρὸν σε ἀνέδειξε, καὶ πρὸς ἀρετὴν σοφὸν ἀλείπτην, καὶ ὁδηγὸν πρακτικόν, ὁ πάντων

προμηθούμενος Κύριος· τῶν καρδιῶν γὰρ τὰς διαθέσεις ἑνορῶν, τῷ θείῳ φόβῳ ἐρρύθμιζες, ἐν τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τοὺς πιστῶς σοι προσιόντας· ὅθεν πάντες γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἦχος γ'.

Ὡς φωστῆρα νεόφωτον, ἡ ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, κτησαμένη σε Πάτερ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φωταγωγεῖται ἀκτίσι, καὶ ἀγαλλιᾶται τῇ δόξῃ σου· τῆς σαρκὸς γὰρ νεκρώσας τὸ φρόνημα, τῆς ἀπαθείας λειμῶν εὐώδης ὄφθης, καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς τοὺς καρποὺς ἐγεώργησας· δι' ὧν αἱ τῶν πιστῶν ψυχαὶ τρέφονται, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ τὴν ἐν Θεῷ καρποῦνται αὔξησιν, τῶν χειρόνων ἀφιστάμεναι. Ἄλλ' ὦ Σεραφεῖμ ἀξιάγαστε, πρεύσβευε Κυρίῳ, ἔλλαμφθῆναι καὶ ἡμᾶς, φωτὶ τῆς χάριτος.

Ἦχος δ'.

Ἀγγελικὴν πολιτείαν ἐπιδειξάμενος, καὶ πρὸς ἀρετῶν ἀνελθῶν τὴν ἀκρόρειαν, τῶν μυστικῶν θεωριῶν ὑπῆλθες τὸν γνόφον, καὶ μυστηρίων ἀλαλήτων, ἐδέξω τὴν γνῶσιν· ἔνθεν βασιλεῦσι καὶ ἄρχουσι, καὶ πάσῃ ψυχῇ Θεὸν ποθοῦση, αἰδέσιμος πέφηνας, Σεραφεῖμ μακάριε· πάντας γὰρ ἐδίδασκες, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν. Χριστὸς γὰρ σε ἐδόξασεν, ὁ δοξασθεὶς τῷ βίῳ σου, καὶ παρέχει διὰ σοῦ, ἡμῖν παισμάτων ἄφεισιν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ὁσίοις θεοειδῆ, καὶ τῆς ἐν Ρωσία Ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ φωστῆρα, Σεραφεῖμ τὸν θεόληπτον, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν· ἀσκητικῶς γὰρ Χριστῷ εὐαρεστήσας, τῶν πάλαι Ὁσίων ἰσότιμος ὤφθη· καὶ προφητικὴν πλουτήσας χάριν, θαυμάτων ἐνεργείας πλουσίας πηγάζει, ὡς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατοικητήριον· καὶ σωμάτων καὶ ψυχῶν τὰ πάθη ἰᾶται, πρευσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Σεραφεῖμ μακάριε, ἀπὸ παιδὸς τὸν Χριστόν, ὀλοτρόπως ἠγάπησας, καὶ τὴν σχέσιν ὅσιε, τῶν ἐν κόσμῳ κατέλιπες, καὶ πολιτείαν ζήσας ἰσαγγελον, τῆς ἰσαγγέλου δόξης ἠξίωσαι· ὧ τῶν ἀγώνων σου, δι' ὧν καταβέβληκας, τὸν δυσμενῆ, καὶ πλουσίας χάριτος, θεόθεν ἔτυχες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Πάτερ Σεραφεῖμ θεόληπτε, ὑπερφυῶν δωρεῶν, κοινωνίαν τὴν ἔνθεον, δαψιλῶς ἐπλούτισας,

καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν· δι' ἐγκρατείας γὰρ καὶ δεήσεως, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαρῶφ διέλαμψας· ὅθεν ἀνέβλησας δημόταις καὶ ἄρχουσι, θεοπρεπεῖς, διδαχὰς τὰ μέλλοντα, προλέγων ἅπασιν.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Σεραφεῖμ μακάριε, παρὰ Θεοῦ δοξασθεὶς, τῇ ἀμέμπτῳ ἀσκήσει σου, τῶν ψυχῶν ἰάτρευσας, καὶ σωμάτων παθήματα· καὶ νῦν πηγάζει τοῖς προσπελάζουσι, τῶν σῶν λειψάνων ἡ θήκη ἁγίε, χάριν καὶ ἔλεος, καὶ θείαν παράκλησιν· ὅθεν τὴν σὴν μνήμην ἐορτάζομεν, ἀγαλλιώμενοι.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν τρίβον τῶν ἀρετῶν, ἀσκητικοῖς βαδίσας πόνοις, πρὸς ἀπαθείας τὴν ἀκρόρειαν, ἀνῆλθες, ὅσιε· τῶν συρομένων γὰρ χαμαὶ ὑπεριδῶν νοῖ θεόφρονι, ὅλον τὸν βίον πεποίηκας, τελειότητος ἀνάβασιν, τὰ κρείττονα ζηλῶν χαρίσματα. Καὶ νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἀμέσως ἀπολαύων καὶ θέσει θεούμενος, Σεραφεῖμ ἀξιάγαστε, ἀδιαλείπτως πρεῦσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

Ήχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἐκ νεότητος ἀκολουθήσας θερμῶς, εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαρώφ, ὡς ἄσαρκος ἤσκησας· ὅθεν τοῦ Παρακλήτου, δεδεγμένος τὴν χάριν, ὤφθης τῆς Θεοτόκου, θεοφόρος θεράπων· διό σε μακαρίζομεν, Σεραφεῖμ πάτερ ὅσιε.

Δόξα. Ήχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Ρωσίας τὸν γόνον καὶ τοῦ Σάρωφ τὸ σέμνωμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα, ὑμνήσωμεν τὸν θεῖον Σεραφεῖμ, ἐπόμενοι αὐτοῦ ταῖς διδαχαῖς· τοῦ γὰρ Πνεύματος τὴν κτῆσιν, πνευματοφόρῳ πολιτεία διεκήρυξεν. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ σὲ καταυγάσαντι, δόξα τῷ δεδωκότι σοι πληθὺν χαρισμάτων, ὀσιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγζαμένου σοι, Παρθένε, τό χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον ψάλλομεν τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄγγελος σοφέ, ἐν σαρκὶ βιοτεύων, χαρίτων θεϊκῶν, δαψιλῶς ἠξιώθης, καὶ ἅπασιν ἐπήγασας, σωτηρίας διδάγματα. Ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζοντες, σὲ Σεραφεῖμ εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον θεράποντα. (δὶς)

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης μυστικῶς, Σεραφεῖμ τῷ ὀσίῳ, ἐκλάμπουσα Ἄγνη, ἐν φωτὶ ἀπορρήτῳ· διό σου τὴν λαμπρότητα, μεγαλύνων ὁ ὄσιος, ἀνεβόα σοι καῖρε ἡ τέξασα κόσμῳ, τὸ ὑπέρφωτον φῶς, ἐν μορφῇ ἀνθρωπίνῃ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀσκήσει ἔλαμψας, τῇ ἰσαγγέλῳ, καὶ πιστοὺς κατηύγασας, λόγοις καὶ θείαις διδαχαῖς, καὶ τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν, ὦ Σεραφεῖμ, τῆς Ρωσίας ἀγλαΐσμα (δὶς).

Θεοτοκίον.

Ἐν φωτὶ ἀϋλῶ σε, ἰδὼν ἐβόα, Σεραφεῖμ ὁ ὄσιος, ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σαρῶφ· καῖρε Ἄγνη Ἀειπάρθενε, ἡ φῶς τεκοῦσα ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸν Πολυέλεον, τὴν Ἐκλογὴν καὶ τὸ παρὸν, Κάθισμα.
Ἦχος δ' ᾠ. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἐν ἐρήμῳ τοῦ Σαρώφ ἐνασκήσας, καὶ δωρημάτων
πληρωθεὶς οὐρανίων, ὁ Σεραφεῖμ ὑμνεῖσθω ὁ
μακάριος· οὗτος γὰρ ὡς ἄγγελος, ἐν τῷ κόσμῳ βιώσας,
τῆς Ἀγγέλων στάσεως, ἐν ὑψίστοις μετέσχε· καὶ νῦν
προσβεῦει πάντοτε Χριστῷ, πᾶσι δοθῆναι, πταισμάτων
συγχώρησιν. (δις)

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς συνεδρεύων, οἷα Υἱὸς
μονογενῆς τε καὶ Λόγος, ἐν τῇ γαστρὶ σου ὅλος
κατεσκήνωσε, μὴ ἐκοτάς, Θεόνυμφε, τῆς μονῆς τῆς
Πατρῶας, καὶ σὰρξ ἐχημάτισεν, ἐξ ἀγνῶν σου
αἱμάτων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἀφθαρτον ζωὴν, τοὺς σέ
ὑμνοῦντας, ἀνύψωσε Δέσποινα.

Εἶτα τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον τὸ τῆς λειτουργίας τοῦ ὁσίου Σάββα
(Ματθ. 1α' 27 - 30).

Ὁ Ν' Ψαλμός.

*Δόξα... Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...
Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῶν ἀρετῶν τὴν ὁδὸν, ἀσκητικῶς βαδίσας, τῶν ποικίλων δωρεῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, θησαυρός πολύτιμος ὥφθης, Σεραφεῖμ θεόσοφε. Ὅλον γὰρ σεαυτὸν τῷ Χριστῷ ἀνέθου, κόσμον ἀρνησάμενος, καὶ πρὸς τὰ ἄνω τρέψας, τῆς ψυχῆς τὴν ἔφεσιν. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν ἰκέτευε, ρύεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η', ἢ τῆς Θεοτόκου ὁ μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου εἰς ς', οὓς ἢ ἀκροστιχίς: "Σεραφεῖμ μέλπω τὸν θεοφόρον. Γερασίμου".

Ἦχος πλ. δ'. Ὠδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνόμιλος πέλων ἐν οὐρανοῖς, τῶν θείων Ἀγγέλων, θεοδόξαστε Σεραφεῖμ, ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐπὶ γῆς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπ' ὤμων ἀράμενος τὸν Σταυρόν, Χριστοῦ ὀλοψύχως, ἐκ νεότητος Σεραφεῖμ, αὐτῷ θερμοτάτη διανοία, ἀσκητικῶς ἠκολούθησας ὄσιε.

Δόξα.

Ρεόντων τὴν σχέσιν ὑπεριδὼν Χριστῷ ὠκειώθης, δι' ἀγόνων πνευματικῶν, καὶ σκευῶν φωτὸς ἐπουρανίου, ἀνακαθάρας τὸν νοῦν πάτερ γέγονας.

Καὶ νῦν.

Ἀσκήσει ἐκλάμπων θεοπρεπεῖ, ἰδεῖν ἐπαλλήλως κατηξίωσαι Σεραφεῖμ, τὴν μόνην Παρθένον Θεοτόκον, καὶ παρ' αὐτῆς θείας χάριτος πέπλησαι.

Καταβασία (τῆ β ' Ἰαν.)

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία (τῆ ιθ ' Ἰουλ.)

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῆ βασιλίδι Μητρὶ καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

Ῥδὴ γ ' . Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτιζόμενος πάτερ, ταῖς θεϊκαῖς λάμπεσιν, οἷα καθαρὰν τῆ καρδία, σαφῶς προέλεγες, τὰ συμβησόμενα, καὶ ὡς παρόντα τὰ πόρρω, προεώρας, ὅσιε, ἀγίω Πνεύματι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρήμω σκηνώσας, τῆ τοῦ Σαρῶφ, ὅσιε, ἄγγελος ἐπίγειος ὄφθης, πόνοις ἀσκήσεως, καὶ περιβόητος,

περιουσία πλουσίων, χαρισμάτων ἅπασι γέγονας,
Ἄγιε.

Δόξα.

Ἰθυνόμενος πάτερ, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, πάντας
ὀδηγεῖς θείῳ λόγῳ, ἐπὶ τὰ κρείττονα, καὶ τὴν διάνοιαν
τῶν μοναστῶν κατευθύνεις, Σεραφεῖμ μακάριε, πρὸς
τελειότητα.

Καὶ νῦν.

Μητροπάρθενε Κόρη, τῶν εὐσεβῶν στήριγμα, ἢ τὸν
Σεραφεῖμ τὸν σὸν δοῦλον, θείων ἐλλάμψεων,
καταξιώσασα, τούτου θερμαῖς ἰκεσίαις, σκότους με
ἀπάλλαξον, πάσης φαυλότητος.

Καταβασία (τῇ β ' Ἰαν.)

Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ
κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται·
μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Καταβασία (τῇ ιθ ' Ἰουλ.)

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ
ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν,
στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης
ἀξιώσον.

Κάθισμα. Ἦχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, πεπλουτηκῶς δασιλῶς, τὸν
νοῦν ὡς ἐκάθηρας, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, φωστήρ

ἄφθης ἔνθεος· ὅθεν σαφῶς προλέγεις, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, ἦθη ψυχῶν ρυθμίζων, καὶ Θεῶ κατευθύνων, τοὺς πίσει προσιόντας σοι, Σεραφεῖμ μακάριε.

Δόξα. (Τὸ αὐτό) Καὶ νῦν.

Τὸ φῶς ἢ κυήσασα, τὸ τῆς ζωῆς ἐν σαρκί, Χριστόν τὸν φωτίζοντα, τοὺς καθαροὺς τὴν ψυχὴν, Παρθένε Πανύμνητε, ἄφθης τῷ θεοφόρῳ, Σεραφεῖμ λαμπομένη, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐν φωτὶ ἀπορρήτῳ, διὸ κάμὲ καταύγασον, φωτὶ σου Πανάμωμε.

Ῥδὴ δ' . Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις, ἄφθης ἐν Ρωσία βίου λαμπρότητι, τῶν ὁσίων τὰ παλαίσματα, Σεραφεῖμ, τῶν πάλαι μιμησάμενος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν νηστεῖαις καὶ δάκρυσι, καὶ ἐν προσευχαῖς συντόνως καθάρας σου, τὴν καρδίαν φωτὸς γέγονας, τοῦ ἐπουρανίου, πάτερ σκὴνῶμα.

Δόξα.

Λαμπρυνθεῖς σου τὰ ὄμματα, τῆς ψυχῆς ἀγῶσι θείας ἀσκήσεως, προορᾶν σαφῶς τὰ μέλλοντα, Σεραφεῖμ θεόφρον, κατηξίωσαι.

Καὶ νῦν.

Παναγία Πανάμωμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἀφράστως τέξασα, παραλόγων με ἀπάλλαξον, λογισμῶν καὶ τρόπων τῇ σῇ χάριτι.

Καταβασία (τῆ β ' Ἰαν.)

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ· ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Καταβασία (τῆ ιθ ' Ἰουλ.)

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ῥδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς νεοφανῆς, πάτερ, ἥλιος ἀνέτειλας, ἐν Ρωσία ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ἀρετῶν πᾶσι πυρσεύων τὴν λαμπρότητα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς πρὸς τὸν Θεόν, ἀνάοις ἀναβάσει, καὶ συντόνοις, θεοφόρε, προσευχαῖς, πρὸς αὔλους θεωρίας ἤρθης ὅσιε.

Δόξα.

Ὅλος θεαυγῆς, τῆ μορφῇ πέλων μακάριε, τὴν σὴν ἔνδον παρεδήλους τῆς ψυχῆς, κεκρυμμένην, Σεραφεῖμ, θείαν λαμπρότητα.

Καὶ νῦν.

Νέκρωσον Ἀγνή, τῆς σαρκός μου τὰ φρονήματα, ἢ τεκοῦσα τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ πρὸς τρίβον τῆς ζωῆς με καθοδήγησον.

Καταβασία (τῆ β ' Ἰαν.)

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἧκει,
Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δὲ, ὡς Θεὸς μὴ
δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρει ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ
τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσας, πάντα νοῦν
εἰρήνην χαρίζεται.

Καταβασία (τῆ ιθ ' Ἰουλ.)

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῆ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων
Θεὸν καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ῥδὴ ς' . Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαυμάτων, τὴν δωρεάν κεκτημένος, Σεραφεῖμ, τῆ
θεϊκῆ χορηγία, τοὺς ἐν πικραῖς ἀσθενείαις ἰᾶσαι, καὶ
πονηρίας ἐλαύνεις τὰ πνεύματα, καὶ πᾶσι δίδως
ταχινήν, ἀληθῶς, θεοφόρε, βοήθειαν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφάνης, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, μέγας, πάτερ ἐν
ἀσκήσει ὀσία, καὶ χαρισμάτων μεγάλων θεόθεν,
κατηξιώθης καὶ ἅπασαν ἔπλησας, ᾧ Σεραφεῖμ
θαυματουργέ, τὴν Ρωσίαν θαυμάτων τιμῶσάν σε.

Δόξα.

Ὁ βίος σου, ὁ ισάγγελος, πάτερ, θαυμαστός ὡς
ἀληθῶς ἀνεδείχθη· ἐνθεν αἰδέσιμος πᾶσι δημόταις,
καὶ βασιλεῦσι καὶ ἀρχουσι πέφηνας. ὁ πάντων ἄναξ
γὰρ Χριστός, Σεραφεῖμ, πανταχοῦ σὲ ἐδόξασεν.

Καὶ νῦν.

Φανεῖσα, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὸν ἀχώρητον ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἐν τῇ γαστρί σου ἐχώρησας, Κόρη, καὶ μετὰ σώματος τοῦτον ἐκύησας· στενοχωρίας με σεμνή, διὰ παθημάτων ποικίλων ἀπάλλαξον.

Καταβασία (τῇ β ' Ἰαν.)

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς ὁ Ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ παρέστι Χριστὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Καταβασία (τῇ ιθ ' Ἰουλ.)

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ ' . Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν Σαρῶφ ὡς ἄγγελος, βεβιωμένος, Σεραφεῖμ μακάριε, ὄφθης δοχεῖον ἐκλεκτόν, τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος, λόγῳ πλουσίως ἐμφαίνων τὰ κρείττονα.

Ὁ Οἶκος

Ὅλον τὸν πόθον τῆς ψυχῆς, ἀπὸ παιδός, θεόφρον, ἀνέτεινας πρὸς Χριστόν, τῶν ἐφετῶν τὸ ἄκρον, καὶ τούτου τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων βαστάσας, τοῖς ἴκνεσιν αὐτοῦ ἀκλινῶς ἐπορευῆς, κόσμον καὶ σαυτὸν

ἀπαρνησάμενος, πάτερ· καὶ ἐν ἐρήμῳ Σαρώφ κατασκηνώσας, ἀκροτάτης ἀσκήσεως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, καὶ τῶν δωρεῶν καὶ χαρίτων τοῦ Παρακλήτου, σκεῦος ὑπέριτιμον καὶ ὄργανον θεόπνευστον ἀνεδείχθης· καὶ τῆς Ἄγνης Θεοτόκου θεραπείων γεγονώς, θαύμασιν ἐξέλαμψας καὶ πλείστους πρὸς σωτηρίαν ὠδήγησας, λόγῳ πλουσίως ἐμφαίνων τὰ κρείττονα.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν (τῆ β' Ἰαν.)

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σεραφεῖμ τοῦ Ρώσου, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαρώφ.

Στίχ. Χριστῷ ἐκ νεότητος ἀκολουθήσας
Πολλῶν πέπλησαι, ὦ Σεραφεῖμ, χαρίτων.
Δευτερίη Σεραφεῖμ εἰς πόλον θεοῖο πέτατ' εὐρύν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ προστρέχοντες πίστει, τοῖς σεπτοῖς σου λειψάνοις, Σεραφεῖμ ὄσιε, λαμβάνουσιν ὑγείαν, καὶ πᾶσαν θεραπείαν, ψυχῆς ἅμα καὶ σώματος, δοξολογοῦντες Χριστὸν τὸν σὲ τετιμηκότα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρήμασί σου ἐνθέοις, οἱ προστρέχοντες, πάτερ, ἐν τῇ παλαιστρα σου, τὰ θεῖα ἐμυοῦντο, καὶ πρὸς ὁδὸν εὐθειᾶν ὠδηγοῦντο κραυγάζοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Ὅλος ὢν ἠνωμένος, τῷ φωτὶ τῷ ἀΰλῳ, Σεραφεῖμι ὅσιε, προεῖπας τοῖς συνοῦσι, τὴν σὴν πρὸς τὸν Σωτῆρα, θεοφόρε ἀνάλυσιν, καὶ μετὰ δόξης πολλῆς ἀνήλθες πρὸς τὰ ἄνω.

Καὶ νῦν.

Νομοδότην τεκοῦσα ἐκτὸς φύσεως νόμων, Παρθένε, Ἄχραντε, τοῦ νόμου τῆς κακίας ἀπάλλαξόν με τάχος, τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, καὶ ἴθυνον μου τὸν νοῦν, νόμῳ τῆς μετανοίας.

Καταβασία (τῆ β ' Ἰαν.)

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία (τῆ ιθ ' Ἰουλ.)

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες καίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η ' . Τὸν Βασιλέα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆν ἐπὶ πᾶσαν τῶν ἀρετῶν σου ὁ φθόγγος, ἐξελήλυθε καὶ πᾶσα Ἐκκλησία, ἡ τῶν Ὁρθοδόξων, τιμᾶ σε, θεοφόρε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῆς Ρωσίας τῇ οἰκουμένη ἐκλάμπεις, πάτερ ὅσιε, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, τῆς σῆς πολιτείας, τὰς μυστικὰς ἀκτῖνας.

Δόξα.

Ρώμη τῇ θείᾳ τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον, ἐκτετέλεκας καὶ πρὸς μονὰς μετέβης, τὰς ἐπουρανίους, ἐν εὐφροσύνῃ πάτερ.

Καὶ νῦν.

Ἁγνή Παρθένε τὴν ἄναγνόν μου καρδίαν, ἀποκάθαρσον ἐξ ἐννοιῶν ἐκτόπων, καὶ τῆς μετανοίας, τῷ φέγγει λάμπρυνόν με.

Καταβασία (τῇ β' Ἰαν.)

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ρεῖθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία (τῇ ιθ' Ἰουλ.)

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖται τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ '. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σορός σου ἡ ἅγια, ἅπασι βλυστάνει, τῇ θεϊκῇ ἐπομβρία τὰ νάματα, τοῖς προσιούσι, παμμάκαρ, τὰ τῶν ἰάσεων.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδὼν τὴν Θεοτόκον, χαρμονῆς ἐπλήσθης, νῦν δὲ αὐτῆς καθορῶν τὴν λαμπρότητα, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, Σεραφεῖμ, πάντοτε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ παύση, θεοφόρε, τῷ Χριστῷ πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν, Σεραφεῖμ, τῶν τιμώντων σε, καὶ ἐκτελούντων ἐκ πόθου τὴν θείαν μνήμην σου.

Δόξα.

Ὁ νέος ἐν ὁσίοις, Σεραφεῖμ παμμάκαρ, παλαιωθέντα με πάθει καίνισον, καὶ τὸν παρόντα μου ὕμνον, ὡς δῶρον πρόσδεξαι.

Καὶ νῦν.

Ὑμνοῦμεν, Θεοτόκε, σοῦ τὰς φωταυγείας, καὶ ἐκ ψυχῆς ἐκβοῶμεν σοι, Πάναγνε, ἐκ σκοτασμοῦ παθημάτων ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι.

Καταβασία (τῇ β' Ἰαν.)

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὕμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία (τῆ 10' Ἰουλ.)

Ἄπας γηγενῆς σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουκούμενος· πανηγυρίζετω δὲ αὐλῶν νόων
φύσις γεραίρουσα τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος
καὶ βοάτω· Χαίροις, παμμακάριστε Θεοτόκε, ἀγνή,
ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.
Ὁ Σεραφεῖμ ὁ θεῖος, ὁ ἐν ὁσίοις θαυμαστός, ὁ νέμων
ἄφθονον χάριν, τοῖς μακαρίζουσιν αὐτόν, ὕμνοις
τιμάσθω ἐνθέοις, ὡς πρὸς Χριστὸν ἡμῶν πρέσβυς.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεοτόκος Κόρη, ἡ τῶν Ἀγγέλων βασιλῆς, καὶ τῶν
βροτῶν σωτηρία, αἶτει ἡμῖν τὸν ἰλασμόν, καὶ τῶν
πταισμάτων τὴν λύσιν, τοῖς εὐλαβῶς σε ὕμνοῦσιν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν ἐν σαρκὶ πολιτείαν τὴν σὴν ἐθαύμασαν, αἱ
τῶν Ἀγγέλων τάξεις, καὶ βροτῶν αἱ χορεῖαι, ὡς
ἄσαρκος γὰρ, πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς, ἀληθῶς
πεπολίτευσαι, καὶ δωρημάτων πλουσίῳ παρὰ Θεοῦ,
Σεραφεῖμ, λαμπρῶς ἠξίωσαι.

Ἀπὸ νεότητος, πάτερ, Χριστὸν ἠγάπησας, καὶ ἐν
Σαρῶφ σκηνώσας, τὸν ἰσάγγελον βίον, νηστείαις,

ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς, θείῳ ἔρωτι ἤνυσας, καὶ ἐπαξίως ἐπάθλων ἐν οὐρανοῖς, Σεραφεῖμ, λαμπρῶς τετύχηκας.

Ἔτι ἐν σώματι πέλων, Σεραφεῖμ ὅσιε, κατείδες ἐπαλλήλως, τὴν Ἀγνήν Θεοτόκον· νῦν ἐν οὐρανοῖς δὲ ταύτης ὄρων, τὴν ἀνέκφραστον ἔλλαμψιν, μὴ διαλίπης πρεσβεύων ταύτη ἀεὶ, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Τῶν ἐκ Θεοῦ δωρημάτων σκεῦος τὸ τίμιον, τῶν Ἀσκητῶν τὴν δόξαν, τῆς Ρωσίας τὸ κλέος, ἀπάντων Ὁρθοδόξων τὴν καλλονήν, Σεραφεῖμ τὸν θεόληπτον, ἀνευφημήσωμεν ἁσμασιν ἱεροῖς, ὡς Χριστοῦ θεῖον θεράποντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῷ τῆς ἀσκήσεως φωτὶ, τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην λύσας, ὡς ἀστὴρ νεόφωτος ἔλαμψας τῆς Ἐκκλησίας τῷ στερεώματι· ὡς υἱὸς γὰρ φωτὸς Χριστῷ ἠκολούθησας, νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἀναμορφωσάμενος, πᾶσιν αἰδέσιμος ὄφθης, καὶ ἀλόγων θηρῶν φύσιν τῷ λόγῳ ὑπέταξας. Χριστὸς γὰρ σὲ ἐδόξασεν ὁ δοξασθεὶς τῷ βίῳ σου. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεραφεῖμ θεοφόρε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' ὠδὴ καὶ ἡ ς'.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Γαλ. ε' 22 - στ' 2)

Ἀδελφοί ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρησιότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (Λουκ. στ' 17-23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὄχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας

τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. μακάριοι ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ...

Μεγαλυνάριον.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Χριστῷ, χαρίτων τῶν θείων, ἀναδέδειξαι θησαυρός, θαύμασι καὶ λόγοις, καὶ θείαις ὑποθήκαις, ὃ Σεραφεῖμ παμμάκαρ, φωτίζων ἅπαντας.

Δίστιχον.

Τοὺς παρόντας πρόσδεξαι Σεραφεῖμ ὕμνους,
οὓς σοι Γεράσιμος ἐξύφανεν ἤδη.

